CODZIENNA

Gazeta Krakowska

Nr 135. ROK 1832. PONIEDZIAŁEK 21 MAJA.

Pismo to wychodzi codzień oprócz świąt uroczystych, niezawodnie o godz: 4 po południ: w drukarni ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:
Kwartalna........złp. 12.
Miesięczna....... „ 5.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donie: od wiér: g. 15.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.
Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0 ō ϱ.	Therm:	Higro-metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 7. 443	† 7.0	† 1.0	Zachodni średni	Pochmurno	Deszcz.
20 12	„ 7. 608	10.8	† 0,5	Połud. zachodni mocny	„	
3	„ 7. 664	12.2	† 1,0	Zachodni mocny	„	Deszcz.
9	„ 8. 094	† 7.2	-- 1.0	Połud. zachodni słaby	Pogoda	Grad.

Część Urzędowa.

— *Kraków.* —

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU W SENACIE RZĄDZĄCYM, *Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Mocą postanowienia Senatu rządzącego z dnia 11 b. m. Nro.2048. przedsięwziętą będzie w biórze Wydziału w dniu 25. b.m. od godziny 10tey z rana licytacya publiczna dzierżawy poboru konsumcyinego żydowskiego w obwodzie kazimirskim na lat trzy, od dnia 1 czerwca r. b. zaczynając.— Cena pierwszego wywołania wynosi złp. 45696 tytułem rocznego czynszu, czyli miesięcznie złp. 3808. Każdy przystępujący do licytacyi złożyć ma na vadium złp. 4569. gro: 18, warunki przez Senat rządzący zatwierdzone znayduią się w Wydziale do przeyrzenia każdego czasu.—

Kraków dnia 16 maja 1832 r.

Bartl.

(2raz) *Gadomski* S. W.

Wdniu 25 maja 1832 r. o godzinie 10 ranney na Kazmierzu przy Krakowie, w kamienicy pod L. 66 wdrodze exekucyi sądowey odbędzie się publiczna licytacya na wydzierżawienie przychodów z kamienicy zwyż wspomnioney a to na lat dwa to jest; od pierwszego lipca 1832 roku do podobnegoż dnia miesiąca w roku 1834. Chęć licytować mających za opatrzonych w Vadium złp. sto podpisany na czas i mieysce oznaczone zaprasza.

Warunki tey dzierżawy przed rozpoczęciem licytacyi odczytanemi zostaną.

Kraków 18 maja 1832 roku.

Teodor Jaworski Kom. Sąd.

Część Nieurzędowa.

WIADOMOSCI Z POCZTY WCZORAYSZEY.

Paryż 8 Maja.

Dziennik *la France Nouvelle* zawiera następujący artykuł z Londynu: »Pełnomocnicy rossyjski i belgiyski, wymienili pomiędzy sobą ratyfikacye traktatu z dnia 15 listopada 1831 r. Wymiana ratyfikacyi konwencyi tyczącey się twierdz belgiyskich, nastąpiła nazajutrz z rana to jest dnia piątego maja.»

W Bruxelli tworzy się legijon polski w służbie belgiyskiey, pod dowództwem jenerała Daine zostawać mający.— Jenerał ten mówi po polsku, gdyż za czasów Napoleona dowodził pułkiem polskim. *(G. Pr. Stanu)*

Pomimo wszelkich pogłosek, niemasz obawy, aby N. Cesarz Mikołay, wczemkolwiek potwierdzać miał postępowania króla hollenderskiego, któreby nietchnęły duchem pokoju.— Zdrowie ministra Perrier, niepodlega już niebezpieczeństwu. Główną przyczyną jego choroby, miało bydź mocne zmartwienie, gdy mu dano znać o krwawych rozruchach kannibalów, pod czas wybuchnienia cholery w stolicy Francy. W ten czas, żalem ściśniony zawoławszy: »*Czy znowu dzień* 2 *września następuje?*» (*) po wydaniu stósownych rozkazów, położył się do łóżka i w nocy zapadł na cholerę.— Niemasz jeszcze urzędowey pewnosci o schwytaniu xiężny Berry na wziętym rzeczywiście parowym statku *Karol Albert* z kilkunastu osobami jey orszaku. Atoli sam *Monitor* donosi, że w liczbie poymanych znayduje się dama około 35 lat licząca, która gdy się okaże, iż jest xiężną Berry, natychmiast na fregacie francuzkiey do Anglii odesłaną zostanie. Okoliczność ta w krótce się wyjaśni.— Rozeszła się także onegdy wiadomość, iż xiąże Angouleme pokazał się i wylądował na brzegach Normandyi, i że w tym samym czasie, jeden z dawnych jenerałów przybył do woyska Wandei.

Dnia 9 Maja.

Monitor potwierdza wiadomości o schwytaniu okrętu parowego *Karol Albert*, lecz co się tycze xiężny Berry, rzecz dalszemu wyjaśnieniu zostawia.— W Montauban zaszły także mocne rozruchy. Wysłano tam znaczny oddział konnicy.— Wyzdrowienie Pana Perrier spiesznie idzie do pożądanego celu, i w krótce będzie zupełne.—

ANGLIA

LONDYN 4 Maja.

Według gazety *Kuryer* osnowa 57go protokółu konferencyi londyńskiey jest następująca:

Protokół (Nro. 57) konferencyi odprawioney d. 18 *kwietnia* 1832 *w wydziale spraw zagranicznych.*

Obecni pełnomocnicy Austryi, Francyi, Wielkiey Brytanii, Pruss i Rossyi.— Konferencya rozpoczęła się oświadczeniem ze strony pełnomocników Austryi i Pruss, którzy odwołując się do 56go protokółu z dnia 5 b. m. oznajmują, iż od dworów swoich otrzymali ostateczne rozkazy, o których w rzeczonym protokóle namieniono. Gdy rozkazy te upoważniają ich do wymiay aktów ratyfikacyi traktatu z dnia 15 listopada 1831 z pełnomocnikiem belgiyskim, oświadczają więc pełnomocnicy Austryi i Pruss gotowość swoję przystepienia do tey wymiany. Pełnomocnicy Rossyi oznaymili, iż jeszcza nie nadeszły ostateczne rozkazy ich dworu, lecz ich codziennie oczekują. Pełnomocnicy Austryi i Prus wynurzyli potém życzenie, aby w skutku oznaymionego oczekiwania pełnomocników Rossyjskich, mogła nastąpić kilkodniowa zwłoka, iżby wszystkie dwory reprezentowane na konferencyi londyńskiey, mogły w jednymże czasie stanąć w równi względem traktatu z dnia 15 listopada 1831. Pełnomocnicy Francyi i Wielkiey Brytanii wynurzają mocne zadowolnienie z oświadczenia pełnomocników Austryi i Pruss względem nadeszłego upoważnienia ich do wymiany ratyfikacyi traktatu z dnia 15 listopada. Pełnomocnicy Francyi i Wielkiey Brytanii cenią i podzielają uczucia, które pełnomocników Austryi i Pruss powodują do wynurzenia życzenia, aby wymianę ratyfikacyy odłożyć do nadeyścia instrukcyy, których pełnomocnicy Rossyyscy codziennie oczekują. Uczucia te zostały imieniem Francyi i Wielkiey Brytanii oświadczone w protokółach Nro. 54 i 55. Lecz kierowani pobudkami, które już d. 31 stycznia r. b. spowodowały zrzeczenie się chęci, zapewnienia jednoczesney wymiamy ratyfikacyi, a które w czasie od owego dnia upłynionym więcey jeszcze mocy nabrało, i przekonani, iż niezwłoczna wymiana ratyfikacyi austryackiey i pruskiey, mieć będzie nayzbawienniejszy wpływ na powszechny pokóy, którego utrzymanie od czasu rozpoczęcia konferencyi londyńskich, było ciągłym celem usiłowań pięciu dworów, pełnomocnicy Francyi i Wielkiey Brytanii upraszają usilnie pełnomocników Austryi i Pruss, aby bez dalszey zwłoki przystąpili do uskutecznienia instrukcyi, o których odebraniu sami oznaymili. Pełnomocnicy Austryi i Pruss przejęci ważnością względów, przytoczonych

(*) Jest to pamiętny dzień dawney rewolucyi r. 1791, który strumieniami krwi niewinney zrumienił Paryż. Była to rzeź ofiar zemsty, jakiey żadne barbarzynskie wieki nie obeymują.

przez pełnomocników Francyi i Wielkiey Brytanii, pragnąc oraz ze swojey strony przykładać się wszelkiemi środkami w mocy ich będącemi do wspólnego celu pięciu dworów, zezwalają na wymianę ratyfikacyj dworów swoich bez dalszey zwłoki. Pełnomocnicy Rossyi oświadczają, iż cała polityka dworu ich dowodzi, w jakim stopniu tenże podziela z swoimi sprzymierzeńcami życzenie utrzymania powszechnego pokoju, i ile wszelkiemi swemi środkami przykłada się do utwierdzenia tak bardzo potrzebnego pokojn. Z względu na nieotrzymanie jeszcze ostatecznych instrukcyi, mogą tylko przy tey sposobności, jak już dnia 3 stycznia r. b. uczynili, zastrzedz sobie, aby protokół pozostał dla nich otwartym aż do nadeyścia wzmiankowanych ratyfikacyi. Gdy wciągu tego posiedzenia pełnomocnik belgiyski został wprowadzonym, przeto pełnomocnicy Austryi i Pruss wymienili z nim teraz akta ratyfikacyi traktatu z dnia 15 listopada 1831, i jednocześnie z wyraźnego rozkazu monarchów swoich, załączyli do ninieyszego protokółu następujące oświadczenia:

Wspólne oświadczenie pełnomocników Austryi i Pruss. Pełnomocnicy Austryi i Pruss przystępując do wymiany ratyfikacyi traktatu z d. 15 listopada 1831 mają zlecenie oświadczyć w protokóle imieniem dworów swoich, iż rzeczone ratyfikacye dane zostały z wyraźném zastrzeżeniem praw związku niemieckiego względem tych artykułów traktatu z dnia 15 listopada 1831, które się tyczą odstąpienia i zamiany części Wielkiego Xięztwa Luxemburgskiego, jako jednego z krajów związku.

Oświadczenie pełnomocników Austryi. Pełnomocnicy Austryi otrzymali jednocześnie polecenie, aby do protokułu złożyli następujące oświadczenie:— »Przy ratyfikowaniu traktatu z dnia 15 listopada 1831 i z względu na potrzebę dalszych nkładów między rządem N. Króla Jmci Niderlandów i królestwem Belgii dla zawarcia traktatu, obeymującego w sobie przyjęte d. 15 listopada 24 artykuły z modyfikacyami, jakie przez pięć mocarstw zostaną uznane za słuszne, proponuje Jego Cesarska Mość oświadczyć, i z swojey strony oświadcza, iż zobopólny nkład, zawrzeć się mający między obndwoma wyżey wymienionemi stronami, ma mieć taką moc i ważność, jak artykuły traktatu z dnia 15 listopada, i podobnież przez pięć dworów, które traktat podpisały, ma bydź zatwierdzonym i ratyfikowanym.»

Oświadczenie posła pruskiego.— »Gdy N. Król Jmć Pruski prosto ratyfikował traktat z dnia 15 listopada, przeto poseł pruski otrzymał rozkaz, aby oświadczył konferencyi uzasadnione żądanie i prawe oczekiwania dworu swego, to jest, aby posłowie mocarstw, króre traktat podpisały, zwrócili uwagę na takie modyfikacye na korzyść Hollandyi, któreby nienarszając istoty 24 artykułów mogły bydź wprowadzone, i które, gdy konferencya na nie się zgodzi, i nowy monarcha Belgii na przyjęcie ich zezwoli, mogłyby bydź uważane jako artykuły objaśniające lub dodatkowe, i mieć taką moc i wartość, jak inne. Prussy tem bardziey uznają możność i potrzebę żądania tego, iż według często ponawianych zapewnień Francyi i Anglii, naystósownieysza chwila do zajęcia się tym ważnym przedmiotem mogłaby się znaleść po nastąpioney ratyfikacyi. Oprócz tego, gdy traktat z dnia 15 listopada został podpisany i ratyfikowany, sprzymierzeńcy mają się naradzić względem środków przywiedzenia go do skutku. Nim zaś nastąpi porozumienie się względem tych środkow, roztropność i sprawiedliwość wskazują potrzebę pozyskania tego celu przez zezwolenie na modyfikacye, przez coby może powiodło się strony spór wiodące zaspokoić.»

Gdy pełnomocnik belgiyski został uwiadomiony o zastrzeżeniu dworów Austryi i Pruss względem praw związku niemieckiego, tenże podał z swojey strony załączone do protokółu oświadczenie.

(Tu Następują podpisy.)

Annex do protokółu Nro 57. Pełnomocnik belgiyski uwiadomiony o zastrzeżeniu wyrzeczoném przez pełnomocników Austryi i Prus względem praw związku niemieckiego, odwołuje się jedynie do gwarancyi, zapewnioney dla Belgii przez pięć mocarstw; gwarancyi, w której pełnomocnik belgiyski zupełną ufność pokłada, bo się gruntuje na zobowiązaniach, zawartych przez traktat z dnia 14 listopada 1831. — W Londynie d. 18 kwietnia 1832.

(podp.) *Sylvain van de Weyer.*»

TURCYA

Stambuł 7 Kwietnia.

Manifest obeymujący mianowanie Husseina baszy feldmarszałkiem Anatolii, przyniosł d. 26 z. m. Ahmet basza, jenerał dywizyi gwardyi, z polecenia Wielkiego Sultana, do wysokiey Porty. Własnoręczny rozkaz Sułtana, poprzedzał manifest. Przeczytanie tych pism urzędowych, miało nastąpić na uroczystém posłuchaniu, w obecności Husseina baszy, i innych urzędników. Natychmiast wezwano Husseina baszę, aby się udał do pałacu Porty. Wezwano tam oraz ministra przychodów, tefterdera obozu Wielkiego Sułtana, dyrektorów wydatków publicznych i mennicy; lecz minister, dla słabości zdrowia nie mógł się znaydować. Kaymakan basza, wezwani ministrowie, tudzież ministrowie spraw wewnętrznych, interessów zagranicznych, i Czausz basza, zajęli mieysce w wielkiey sali posłuchania. Urzędnicy Porty udali się potem do Ahmeta baszy, i towarzyszyli mn do przedpokoju wielkiey sali. W teyże chwili, feldmarszałek w towarzystwie dwóch ministrów obrzędowych, wszedł innemi drzwiami do sali, postąpił kilka kroków naprzód, i z naywiększem uszanowaniem pocałował wręczony mu rozkaz sułtański. Radosne okrzyki tszauszów ogłosiły przybycie jego; Achmet basza zaprowadził go do wielkiey sali posłuchania, gdzie feldmarszałek przyjął powinszowania od zgromadzonych osób. Hussein basza podał rozkaz W. Sułtana Reis-Effendemu, aby go przeczytał. Przyjął go Reis-Effendy, i głośno przeczytał tak firman jekoteż własnoręczny rozkaz Sułtana. Następnie Kadi obozowy odprawił modlitwę w języku arabskim, błagając Wszechmocnego o przedłużenie życia Sułtana i szczęśliwe jego panowanie. Po krótkiey rozmowie oddalił się feldmarszałek; Kaymakan basza i ministrowie poprzedzali go aż do schodów; a Achmet basza i minister spraw wewnętrznych, szli obok niego. Czausz basza Aga i kilku innych dygnitarzy Porty, Kadi i Tefterdar obozu sułtańskiego, towarzyszyli Husseinowi baszy konnno aż do mieszkania jego. Woysko linijowe, odbywające służbę w pałacu porty, stało dwoma szeregami, a muzyka woyskowa grała marsze wojenne. Własnoręczny rozkaz W. Sułtana jest w osnowie następującey: — »Ty którego szlachetny charakter jest mi znany, Hussein baszo! Ninieyszym naywyższym rozkazem nadaję Ci nieograniczoną władzę oraz połączone z nią pełnomocnictwo, i mianuję cię serdari-Ekrem czyli Feldmarszałkiem Anatolii. Zobaczę, co możesz zdziałać i doświadczę gorliwości twojey w spełnianiu zamiarów moich. Pierwszém staraniem twojem będzie dobrze kierować i do sławy prowadzić moje woyska gwardyi i linijowe, oraz wszelkie inne, ktore pod twoje rozkazy oddane będą. Nagradzać będziesz tych, którzy przy pomocy Wszechmocnego okażą waleczność swoją na polu bitwy, i tych, którzy w jakiem zdarzeniu odznaczą się przychylnością i zdatnością. Posuwać na wyższe stopnie będziesz officerów i podofficerów; nagrody twoje rozciągać się także będą do tych, którzy w rozmaitych służbach woyskowych gorliwość swoją udowodnią. — Według teyże zasady sprawiedliwości, ci, którzy dopuszczają się wykroczenia, jakieykolwiekby broni i klassy byli, za wyrokiem sądu wojennego, na twóy rozkaz zostaną ogłoszeni za utracających swoje dostoyności i zaszczytne znaki. Każdy urzędnik, odbierze od ciebie zasłużoną karę. Jednym słowem, jesteś upoważniony wykonywać władzę nagradzania i karania w całey Anatolii. Pamiętay dawać ciągle opiekę, na jaką mieszkańcy zasługują; staray się ochraniać poddanych moich i rajasów. Oby Wszechmocny dla sławy swego imienia i z przychylności do naszego proroka, raczył użyczyć opieki swojey, w twoiem naczelnem dowództwie.»

UWIADOMIENIE.

Obraz X. Biskupa Trzebickiego skrycie wzięty, o którym doniósł N. 17 gazety krak. r. b. przed kilku dniami przez mur do ogrodu franciskańskiego w Krakowie przerzucony został. Lubo sprawca tey szkody już jest Przełożonemu mieyscowemu wiadomy, przyrzeka jedna dotrzymać danego słowa, względnie ukrycia nazwiska jego, z tem wezwaniem aby rzeczony obraz znacznie w wielu mieyscach przez połamanie zepsuty, i przez doskonałego tylko artystę, mogący bydź poprawionym, starał się winowayca jak nayprędzey na swoy koszt tem się zatrudnić, nie dość bowiem rzecz wziętą zwrócić, trzeba jeszcze i szkody ztąd wynikłe nagrodzić, inaczey nie będzie na sumieniu wolny, i jako znany już z osoby i nazwiska każdego czasu wstydem rumienić się musi.

Do dzisieyszey gazety dołącza się:

Wyciąg z protokółu obrad na posiedzeniu obiorczem Archikonfraternii miłosierdzia i banku pobożnego, dnia 4 maja 1832r. odbytem.